

sandtstaber i Kina og Japan. Den danske Handelsstand har vel i de senere Aar noget udvidet sin Virksomhed i de østasiatiske Farvande, men det danske Flag har dog i 1873 kun været repræsenteret der af 2 Dampskibe til en samlet Dregtighed af c. 1,450 Tons og af 18 Seilskibe af en samlet Dregtighed af c. 5,600 Tons. Udgifterne til en diplomatisk Repræsentant, selv kun med en mindre Rang, med en Sekretær og en Tolk, kunne derimod ikke anslaaes ringere end alene til Bager c. 80,000 Kroner for hvert Gesandtskabs Bedkommende, medens der slet ikke er taget Hensyn til de Udgifter, som ville medgaa til Reiseomkostninger, til Tilveiebringelse af Boliger, til Pensioner m. m."

Med Skrivelsen fulgte endel Akter i Sagen, hvoraf fremgaar Følgende: Under 27de Juni f. A. androg den samlede Bestyrelse for det store nordiske Telegrafseelskab, (de Herrer Rietgen, Broberg, Selland, Holmblad, Melchior, Sid og Lobjesen,) om, at der maatte blive oprettet en stadig Repræsentation i Kina og Japan, under hvis Auspicer Seelskabets Forhold til de derværende Myn- digheder efterhaanden kunde udvikle og befæste sig uden Fare for at blive tilfjedat for Interesser, som ere vort Land fremmede, maaske endog fjendtlige. Subsidiært andrages om Udsendelsen i en muligt nær Fremtid af en overordentlig Mission. Andragendet motiveres yderligere ved en Udtalelse om, at flere af de danske Konsuler derovre ere udfikede til at forvalte de dem betroede Tillidshverv. Andragendet støttes, ogsaa hvad det sidst berørte Forhold angaar, af Grosferersocietetets Komite ved Skrivelse af 16de Juli og af Odense Handelsforening, der ved Skrivelse af 5te August udtaler, at en Repræsentation i Kina og Japan utvivlsomt vilde blive af største Betydning for vort Lands merkantile og maritime Interesser. Efter det ny Ministeriums Dannelselse støtter Indenrigsministeriet under 17de Juli varmt Andragendet om en stadig diplomatisk Repræsentation i Kina og Japan. I Skrivelser af 6te og 8de August udtaler Udenrigsministeriet overfor Grosferersocietetets Komite sin Forundring over, at denne, paa hvis Indstilling Konsulaterne besættes, har tiltraadt den ubeviste Klage over Konsulernes Embedsførelse, og anmoder Odense Handelsforening om at oplyse, hvor stort et Antal Skibe fra Odense der er beskæftiget i Fart i de østasiatiske Farvande, og i hvilken Ud- strækning der fra Odense drives Handelsomsætning med Kina og Japan. Efter denne Ministeriets Optraeden ere Klagerne over Konsulerne væsentlig bleven modificerede, medens Odense Handelsforening ikke har kunnet hævde Byens maritime Interesse i de kinesiske Farvande, og den afgjørende Veegt er lagt paa Telegrafseelskabets Interesse i en saadan diplomatisk Repræsentation, idet dog Bestyrelsen for Dampskibseelskabet „Rjøbenhavn" i Skrivelse af 19de September anfører, at Seelskabet allerede har eet Skib og snart faar to i de østasiatiske Farvande, og Bestyrelsen for „Seil- og Dampskibseelskabet af 1873" meddeler under 28de September, at dette Seelskab har 7 og venter at faae flere Skibe beskæf- tige i hine Egne.

Det maa herefter erkjendes, at Udenrigsministeriet med Rette har vægret sig ved at etablere en stadig Repræsentation i Kina og Japan af Hensyn til Skibsfartens nuværende Interesser, der synes at være betryggende ordnede ved Traktaten af 13de Juli 1863. Ved Overveelsen af, hvorvidt et overordentligt Gesandtskab burde udsendes, har det saaledes væsentlig kun kunnet dreie sig om Telegrafseelskabets Interesse i Sagen; med Hensyn dertil skal man henvise til den Fremstilling, der er bleven Thinget meddelt. Seelskabet har villet benytte et efter dets Mening gunstigt Dilett til at faae den første Land- ledning anlagt i Kina imellem Foochow og Amoy, hvortil en Vicekonge havde opfordret, men hvorfor man ønskede at opnaa Reiserens Tilladelse gjennem et officielt Gesandtskab og derved tillige erhverve Aner- kjendelse for de hidtil anlagte Søledninger. Dette kan vist være en Sag af stor Betydning for Seelskabet; men man maa i høi Grad betvivle, at et saadant Ønske kan være tilstrækkeligt Motiv for Staten til at optræde til Fordel for et Seelskab, der dog kun er privat, men som derved kan tillægges en international Betydning, som det ikke har eller bør have. Det kan ikke negtes, at Staten udbytter sig for at blive paabyrdet en vis moralsk Garant for Opfyldelsen af et privat Seelskabs Forpligtelser, hvis Fordringer i fremmed- Land Staten saaledes har gjort sig til Ddsfører for. Fra denne Side betraget maatte man altsaa bestemt have misbilliget den gjorte Foranstaltning, som heller ikke kan motiveres ved, at Statskassen selv er Aktionær eller at Seelskabets Virksomhed har havt en gavnlig Indflydelse for de danske Stats- Telegrafindtægter. Noget anderledes stiller Sagen sig derimod, naar den ses fra det danske Penge- markeds Standpunkt. Det maa utvivlsomt i høi Grad beklages, at et Foretagende, der i sin Plan maa antages at have været baseret paa et mere udstrakt Pengemarked, ikke har været istand til at vinde et saadant bredere Grundlag at hvile paa, men i den Henseende væsentligt er blevet indskrænket til vore egne snevrere Forhold. Naar af en Kapital paa 27 Millioner Kr. i et industrielt — om end nok saa smukt, saa dog risikabelt — Foretagende tildels i fjerne Egne 21 Millioner befinde sig paa danske Hænder, saa vil enhver betydeligere Kursforandring af Seelskabets Aktier gribe føleligt ind i det danske Pengemarkeds Tilstand i Almindelighed; denne Erfaring er allerede tilstrækkelig gjort for Tele- grafseelskabets Bedkommende og vilde selvfølgelig blive endnu føleligere, dersom Seelskabets hele Stilling